

Martine, geachte familie, vrienden, vrienden bridgers, buren en kennissen,

Twintig jaar vocht Johan tegen zijn ziekte. "Genezen" kan niet, zei hij altijd. Maar met gans zijn machtige lichaam en zijn enorme wilskracht probeerde hij het met alle middelen een halt toe te roepen. Een onmogelijke opdracht. Vooral als er zich dan nog eens bijkomende accidenten voordoen.

Velen onder u kennen Johan als een geslaagd zakenman. Het familiebedrijf aan de Azalealaan op het Gaverke bouwde hij - samen met jou, Martine - op tot een belangrijke speler in de Benelux. Voor iemand met een zeer technische opleiding was het ongelooflijk hoe vlot hij diverse talen perfect beheerste. Naast de basistalen zoals Frans, Engels en Duits sprak Johan vloeiend Spaans en Italiaans. Zelfs Chinees durfde hij aan te leren, om met leveranciers beter te kunnen onderhandelen. Alle werelddelen heeft hij bevaren en telkens kwam hij met tal van spannende anekdotes terug.

Maar op de eerste plaats was Johan, ondanks zijn druk zakenleven, een echte familie-man. Zijn familie kwam altijd op de eerste plaats. Hij was enorm fier als jullie, Sofie en Griet, de fakkel in het bedrijf wilden overnemen. En hij was nog trotser als hij zag dat jullie het ook uitermate goed deden.

Johan was wel niet in één vakje te stoppen. Alles interesseerde hem. Met een natuurlijke nieuwsgierigheid naar alle dingen rond hem sprak hij iedereen aan en met veel interesse informeerde hij zich. Vele mensen hielp hij daarbij met woord en daad.

In zijn jonge jaren was hij heel sportief. Martine, jou leerde hij kennen op de tennispleinen van Gaver Tennis. Zelfs de bokssport beoefende hij, niet waar, Herman? Maar bovenal was hij een fervente muziek- en kunstliefhebber. Dat was hem met de moedermelk meegegeven. De naam 'Missinne' is hier in de muziekwereld trouwens een naam als een klok. Een bijzondere passie van Johan was alles wat met vliegtuigen te maken had. Hij pakte graag uit met zijn ganse bibliotheek daaromtrent.

Gedurende meer dan dertig jaar was Johan mijn fervente bridgepartner. Hij nam iedere gelegenheid te baat om in Bridgeclub Waregem of op de Happy een kaartje te leggen en er met zijn vele vrienden - meestal geanimeerd - te spelen. Geen woord harder of luider dan een ander. Eerder een lovend woord dan een negatieve opmerking voor de medespelers en, met encyclopedisch onderbouwde argumenten, zijn soms eigenzinnige speelwijze becommentariëren. Het was altijd een evenement, met gegarandeerd spektakel van de bovenste plank. Mathieu, wees blij dat je de kans te baat nam om met je schoonvader te spelen. Eén van de frustraties van Johan was dat hij nooit bridgete met zijn schoonvader, Gérard Bilau, de 'bridgeur charmeur' van de Waregemse club.

Ik noemde Johan eens een iconoclast. Hij, met zijn enorme rijke woordenschat, kende het woord als een beeldstormer, iemand die heilige huisjes omverwerpt. Er is echter nog een andere definitie van de iconoclasten. Die van een vrijdenker en de persoon die afwijkt van standaard denkpatronen en zijn eigen ideeën nastreeft. Als wij kijken naar een voorwerp, dan kijken wij er rechtaan naar toe. Een iconoclast kijkt er niet recht naar toe maar met een omweg, in een boog er rond en ze zien niet alleen het voorwerp maar ook de rijke contouren ernaast. Tegenwoordig noemen ze dat 'out-of-the-box' denken, zaken vanuit een ander perspectief bekijken om tot nieuwe inzichten te komen. "Ge zult er niet verre neffens zitten" repliceerde Johan toen.

Martine, geachte familie, we hebben aan Johan de beste herinneringen. Hij was een echte en hechte vriend. Trouw en oprechtheid waren zijn handelsmerk. Mijn innige deelneming aan uw grote verdriet.

Jackie Van De Maele
voormalig voorzitter Bridgeclub Waregem